Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0490

Επιστολή του Γεώργιου Κουντουριώτη προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για την ανάγκη ομόνοιας

6 Αυγούστου 1825

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος Γεώργιου Κουντουριώτη πρὸς τὸν στρατηγὸ Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, ἀπαντητικὴ σὲ προηγούμενη ἐπιστολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου (δημοσιεύεται στὸ Ἀρχεῖα Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριώτου, τ. 5 σ. 95-96). Ὁ Κουντουριώτης δηλώνει ὅτι χρειάζεται ὁμόνοια καὶ συμφωνία γιὰ νὰ ἀντιμετωπιστεῖ ὁ ἐχθρὸς καὶ πὼς θὰ καταβληθεῖ κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ μὴ διαλυθεῖ τὸ στρατόπεδο, γι' αὐτὸ τὸν συμβουλεύει νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀρχηγία καὶ νὰ συμβιβάζει τοὺς «δυσοικονομήτους χαρακτῆρας». Ἀκολουθεῖ μία πρωτότυπη διατύπωση περὶ τοπικισμοῦ, ποὺ ἀξίζει νὰ προσεχθεῖ ἰδιαίτερα: «Ὅταν οἱ Πελοποννήσιοι δὲν ἔχετε μεταξύ σας Μωραΐτας, πίστευσέ με ὅτι ὅλα διορθόνονται». Ἀκόμη, ἀναφέρεται στὸν Ἀνδρέα Λόντο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ζήτησε «νὰ μὴ διαλείπῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις μας» (τοῦ Ἐκτελεστικοῦ), προκειμένου νὰ μὴν ἀποφασιστεῖ κάτι «ἀπὸ ἄγνοιάν μου... ἀσύμφορον εἰς τὴν ἀρχηγίαν σου». Τέλος, ἐνημερώνει τὸν Ἀρχηγὸ πὼς ὁ Χατζημιχάλης Νταλιάνης ἐκστράτευσε καὶ τὸν συστήνει ὡς «σεβάσμιο, ἀνδρεῖο καὶ καλὸ πατριώτη». Ἡ παρούσα δημοσιεύτηκε καὶ στὰ Ἀρχεῖα Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριώτουἐξ ἀντιγραφῆς ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῶν Ὑπομνημάτων.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 230-231 ▪ ΙΑΘ, τ. 3, σ. 100-101 ▪ Ἀρχεῖα Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριώτου, τ. 5 σ. 101-102.

Γενναιότατε στρατηγὲ καὶ ἀγαπητὲ μοι ἀδελφέ,

Μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν μανθάνω ἀπὸ τὸ 4 τρέχοντος ἀδελφικόν σου ὅτι ἔφθασες εἰς Βέρβαινα καὶ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσάν σε δραστηριότητα καὶ ἱκανότητα ἐνεργεῖς τὰ δυνατὰ πρὸς εὐταξίαν τῶν στρατιωτῶν μας. Σ' ἔγραψα πολλάκις καὶ ἤδη σ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὡς πατριώτης, ὡς οἰκοκύρις καὶ ὡς διοικητὴς συναισθάνομαι πόσον συμφέρει ἡ ὁμόνοια καὶ συμφωνία, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐπικίνδυνος ἐχθρός μας, καὶ ὅτι ὅσον ἀπὸ μέρους μου ἐκουσίως δὲν θὰ ἀμεληθῇ τίποτες ἀπὸ ὅσα συντρέχουν, εἰς τὸ νὰ βασταχθῇ τὸ στρατόπεδόν σου· ἀμερίμνει λοιπὸν περὶ τούτου, καταγινόμενος εἰς τὸ μέγα βάρος τῆς ἀρχηγίας σου, συμβιβάζων τοὺς δυσοικονομήτους χαρακτῆρας καὶ ὁδηγῶν καὶ χαλινώνων τοὺς ὅσοι δὲν ἔχουν μήτε τὴν πεῖράν σου μήτε τὸ προβλεπτικόν σου. Βεβαίωσε καὶ τοὺς αὐτόσε συναδελφούς σου καθὼς καὶ τοὺς μακράν, ὅτι ἡ συνέργειά μου, διὰ νὰ εὐδοκιμήσετε εἰς τὸ δεινὸν σημερινὸν στάδιον, εἶναι ὡς νὰ μὴ συνέβη τίποτε μεταξύ μας, καὶ ἔχω ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν νὰ σᾶς ἰδῶ νικητὰς μου εἰς τὸν ὑπέρ τῶν καλῶν ἀγῶνα· ἀλλ' ἂς συμφιλοτιμηθοῦν καὶ οἱ συναδελφοί σου νὰ ἀφαιρέσουν κάθε ὑποψίαν ἀπὸ τοὺς ἄλλους σημαντικοὺς Πελοποννησίους, καὶ νὰ γίνωμεν ὅλοι μία ποίμνη εἷς ποιμήν. Ὅταν οἱ Πελοποννήσιοι δὲν ἔχετε μεταξύ σας Μωραΐτας, πίστευσέ με ὅτι ὅλα διορθόνονται, καὶ ἐδῶθεν γίνονται ὅλα τὰ πρέποντα. Εὔχομαι λοιπὸν νὰ ἀκούσω ὀγλίγωρα ὅτι καὶ ὁ Κολιόπουλος καὶ ὁ Γιατράκος συμφιλοτιμοῦνται μαζί σας ποῖος ποῖον νὰ περάσῃ εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἐρημωτοῦ μας πόλεμον.

Λυπηρὰ πεῖρα μ' ἐδίδαξε νὰ τρομάζω τὰς διχονοίας καὶ ἀσυμφωνίας, ὅθεν μήτε ἡ γενναιότης σου, μήτε ἄλλος τις δὲν πρέπει νὰ παραξενεύεται ἐὰν πολλάκις γράφω πέραν τοῦ δέοντος ὑπὲρ ὁμονοίας· μήτε ἀπὸ μέρους σου, μήτε ἀπὸ μέρους ἄλλου τινος μοὶ περνᾶ ὑποψία κἀμμία, καὶ οἱ λόγοι μου καὶ τὰ γράμματά μου καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα ἀποδείχνουν ὅτι καὶ σᾶς ἐμπιστεύομαι, καὶ σᾶς τιμῶ, καὶ ἀπὸ σᾶς μόνους προσμένω τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος. Ὁ ἀδελφὸς κύριος Α. Λόντος θὰ σ' ἐκοινολόγησε τὶ τῷ ἔγραψα περὶ τοῦ κύρ Α. Δελιγιάννη· τὸν ἐπροσκάλεσα νὰ μὴ διαλείπῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις μας, διὰ νὰ παρατηρῇ μήπως ἀπὸ ἄγνοιάν μου γένῃ τι ἀσύμφορον εἰς τὴν ἀρχηγίαν σου. Μεγαλητέρα τούτου ἀπόδειξις περὶ τῆς εἰλικρινείας μου δὲν χρειάζεται.

Σήμερον ἐξεστράτευσε καὶ ὁ Χατζῆ Μιχαλης, σεβάσμιος, ἀνδρεῖος καὶ καλὸς πατριώτης. Τοῦτω συσταίνω εἰς τὴν ἀγάπην σου καὶ ἐπειδὴ εὐτήχησε νὰ μὴν ἐμπλεχθῇ εἰς τὰς παρελθούσας διχονοίας, ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ μεγάλως, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ παλαιὰ ἐμπιστοσύνη μεταξύ Πελοποννησίων καὶ Στερεοελλαδιτῶν.
Ἐὰν δὲν ἐγίνετο μακρὰ ἡ ἐπιστολή μου καὶ ἐὰν δὲν ἔπρεπε νὰ σ' οἰκονομήσω τὸν πολύτιμον καιρόν σου ἤθελα ἐκτανθῆ εἰς τὸ περὶ γενικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀνάγκης νὰ παύσουν πλέον αἱ τοπικαὶ διαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπαπειλοῦν ὄλεθρον, καὶ νὰ ὀνομαζώμεθα καὶ νὰ εἴμεθα ἁπλοῖ Ἕλληνες.

Ὑγίαινε καὶ εὐτυχει.
ὁ πρόθυμος πατριώτης καὶ φίλος σου
γεώργιος κουντουριώτης
6 Αὐγούστου 1825
ἐν Ναυπλίῳ.

[ἐπιγραφὴ διεύθυνσης:]
Τῷ γενναιοτάτῳ Γενικῷ Ἀρχηγῷ τῶν ἐν Πελοπονήσῳ στρατοπέδων, κυρίῳ Θ. Κολοκοτρώνῃ

[ἐπὶ τοῦ νώτου:]
Γιωργηος Κουντουριωτης
1825

Αριθμός Τεκμηρίου
0490

Τίτλος
Επιστολή του Γεώργιου Κουντουριώτη προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για την ανάγκη ομόνοιας

Ημερομηνία Σύνταξης
6 Αυγούστου 1825

Τόπος Σύνταξης
Ναύπλιο

Συντάκτης
Κουντουριώτης Γεώργιος

Αποδέκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
216mm × 307mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0490

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

